

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Indulgentia

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Et an concedi possit vi-
con-uetudi-
nis?

An verò possint ex præscripta consuetudine? Negat Sotus in 4. l. 22. quæst. 1. art. 4. quia concedere Indulgentias est relaxare pœnas Deo debitas, quod absque ipsius, vel ejus Vicarii potestate, fieri non potest. Saltem igitur requiritur consensus Pontificis tacitum. Non est tamen improbabilis sententia Abbatis num. 2. arg. c. cum contingat, de foro comp. quod potestas concedendi Indulgentias acquiritur possit per consuetudinem; quia id docet cõmunis sententia apud Sanchez lib. 4. cap. 38. num. 21. mor. de potestate dispensandi vota, & juramenta, quæ dispensatio solvit eodem modo animas in foro Dei. Vide Layman lib. 5. tit. 7. cap. 4. num. 3. p. 5. 12. ref. 21.

Ad indulgentias concedendas requiritur causa pia.

3. † Requiritur autem ad concedendas Indulgentias causa pia. † & quidem secundum Suarez tom. 4. disp. 54. sec. 3. n. 5. & communiorem, proportionata Indulgentia, ut pro parva causa non liceat concedere magnas. Valentia tamen tom. 4. disp. 7. quæst. 20. punct. 1. Reginaldus tom. 1. lib. 7. c. 12. num. 137. contrarium non improbabili-ter sustinent. Eisque videtur favere D. Thomas in supplem. quæst. 25. art. 3. dum dicit, quaecumque causam in Dei honorem, & Ecclesiæ utilitatem urgentem ad Indulgentias concedendas sufficere. Adverte autem ex Sæv. indulgentia num. 1. quod si Papa Indulgentiam absque causa concedat, non erit invalida. p. 5. tit. 12. ref. 10.

Indulgentia profunt omnibus fidelibus etiam hæcumenis. Etiam defunctis.

4. † Profunt verò Indulgentiæ omnibus Christianis, tam vivis, quam defunctis, si utrique sint in gratia, ut dicemus, cum de requisitis num. 1. † & quidem etiam defunctis hæcumenis: quia hi susceperunt Baptismum in voto, & sunt capaces Beatitudinis: potestque pro illis offerri sacrificium. Ita contra Præpositum in 3. p. q. 14. dub. 3. n. 28. Granada in 3. p. contr. 12. tract. 15. disp. 6. num. 2. qui addit, doctæque probat, Indulgentias prodesse catechumenis etiam vivis part. 1. tract. 12. ref. 9. Defunctis verò non solum profunt per modum impetrationis secundum liberam Dei acceptantis voluntatem, ut docuit Layman ubi sup. c. 7. n. 33. Sed certo, & infallibiliter, ut do-

Hu quidem certo, & infallibiliter.

cet Acosta in Cruci. quæst. 191. & alii, quia satisfactio Christi, & Sanctorum sufficit etiam pro illis, & de hac re extare Christi promissionem, constat ex perpetua Ecclesiæ traditione, & verbis illis Matthæi 16. quodcumque solverit, &c. Nec audiendus est Cajetan. in opusc. to. 1. tract. 10. quæst. 1. & tract. 16. quæst. 5. qui hanc doctrinam limitat ad illos defunctos, qui id in vita sibi meruerunt per pietatem, & curam erga alios defunctos. Nam defuncti non communicant suffragia propter merita, sed solum ob statum gratiæ, ut ibid. Acosta part. 5. tract. 12. ref. 8.

Et siue in vita pii erga mortuos suæ sint siue non.

5. † Effectus indulgentiæ est, ut diximus, remissio pœnæ temporalis debitæ pro peccatis. Et plenaria quidem totam pœnam remittit: non plenaria, tantam quantum explicat. † Ita tamen, ut si Indulgentia sit v. g. 20. dierum, non intelligatur remitti 42. dies pœnæ purgatoriæ, sed 40. dies pœnitentiæ præsentis vitæ, & secundariò tantundem in purgatorio, quantum remitteretur per illos 40. dies præsentis vitæ. Faustus de Indulg. lib. 2. quæst. 153. & 155. contra Cordubam de indulg. lib. 5. quæst. 32. part. 5. tract. 14. ref. 39.

Indulgentia plenaria delet totam, peccati pœnã temporalem. Non plenaria 40. dierum pœnitentiæ præsentis vitæ.

6. Unde communis opinio apud eundem Faustum ibid. docet, per Indulgentias liberari hominem ab onere implendi pœnitentiam impostam à Confessario modo, ut supra, ut scilicet Confessarius imposuit jejunium 40. dierum liberetur per Indulgentiam 40. dierum: jejunium annum singulis sextis feriis, per Indulgentiam 52. dierum, &c. Solutus Valentia contrarium docuit tom. 4. disp. 7. q. 20. p. 3 ductus ex eo, quod obligatio implendi pœnitentiæ ex Trident. sess. 14. cap. 3. sit juris divini, in quo Summus Pontifex dispensare non potest: ad integritatem enim Confessionis requiritur satisfactio pœnitentiæ: Et alioquin nunquam pœnitentiæ impleretur, cum Indulgentiæ quotidie suppetant. Alias rationes vide apud ipsum, quem postea secutus est Duvallius in part. 2. tract. de indulg. q. un. art. 8. Sed non ob id recedendum est à communi sententia, nam quamvis pœnitentiæ

Vnde, & liberat ab onere implendi pœnitentiæ sacramentalem.

Non est de jure

de jure divino aliquam satisfactionem ponere debeat: tantam tamen, vel tantam, hanc, vel illam, de jure humano tenetur ponere, ad arbitrium nimirum Confessarii, vel secundum jus. Nec ullum absurdum est, ut notavit Granado *contr. 12. tract. 2. disp. 4. num. 3.* quod nemo pœnitentiam peragat, si nemo ad consequendas Indulgentias impiger est, & in frequens, quamvis optimū sit, etiam obtenta Indulgentia, eam implere; & si præservativa sit, necessarium, *p. s. tr. 12. ref. 3.*

Quid, si destruitur Ecclesia, cui Indulgentia concessa sint?

7. Quando Ecclesia destruitur, Indulgentiæ illi concessæ amittuntur, secundum Laym. *lib. 5. tract. 7. c. 3. num. 5.* quia non loco simpliciter, sed Ecclesiæ conceduntur. Si verò reedificetur in eodem loco, Indulgentia redit (sed de hoc maxime dubitat Lugo *de sac. pœn. disp. 27. sect. 8. num. 131.* quia revera illa Ecclesia est alia, physice, & moraliter, novaque consecrationem requirit. Secus, si dirueretur, & reficeretur per partes. *part. 6. tract. 7. ref. 32.*) Si autem destructa sit auctoritate superioris in pœnam delinquentium, tunc una cum privilegiis etiam Indulgentias amisisse. Quod si destruitur cum pacto, ut reedificetur in alio loco sub eodem Patrono ac titulo, probabile esse, quod etiam Indulgentiæ transferantur. Vide Villalobos *tom. 1. tract. 26. diff. 24. num. 2. part. 5. tract. 12. ref. 20. & part. 16. tract. 7. ref. 32.* Indulgentia autem, quæ conceditur alicui festo, non transfertur cum officio illius festi, ut ait Lezana *tom. 3. v. festi diei num. 13. part. 6. tract. 8. ref. 31.* in fine. Si verò cum officio transferatur etiam festum, & in concessione non fiat mentio diei mensis, sed solum festivitatis, tunc cenleo cum Sylvio V. *Indulgentia 2. si autem, transferri etiam Indulgentiam, quia tunc est dies festus alicujus Sancti, cum ejus officium & festum celebratur.*

ibidem & tract. 2. resol. 31.

Aut festum transferatur cui adnexa est indulgentia?

INDULGENTIÆ
Requisita

1. † **C**ommune est omni Indulgentiæ, primò non acquiri, nisi ab existentibus in gratia, ut supra innuimus. † Nisi quòd si Indulgentiam quis consequitur pro animabus purgatorii, non debet esse necessario in gratia, sufficit enim quod sint in gratia ipsæ animæ, quibus Indulgentiam applicat, & Ecclesia, cujus nomine opus facit, ob quod Papa satisfactionem Christi, & Sanctorum dispensat. Ita Præpositus in *3. part. quest. 12. dub. 10. num. 93. p. s. tract. 12. ref. 38.*

2. † **Q**ui ergo sibi Indulgentiam acquirere vult, si in mortali est, confiteatur, aut si confiteri non potest, conteratur, † nisi sit excommunicatus, qui etiam contritus, est membrum recisum ab Ecclesia, donec absolutionem obtineat. Ita Nugn. in *addit. ad 3. par. quest. 17. art. 1.* Quamquam probabile etiam, excommunicatum, qui absolutionem obtinere non potest, si conteratur & à contumacia recedat, fieri ab Ecclesia Indulgentiæ participem: cum alioqui orare possit in Ecclesia privatim, Jejunare, & alia opera Indulgentiæ præstare, communio verò potest per Confessarium commutari in aliud opus pium *part. ... tract. 12. ref. 13.*

3. Sufficit autem ad Indulgentiam, ut quis sit in gratia in eo instanti, in quo applicatur, quando nimirum verum est dicere: *Nunc primo & completa sunt instanti requisi- omnia requisita.* nam Indulgentiæ effectus provenit ex satisfactione Christi & Sanctorum, opera verò injuncta requiruntur solum ut conditio: unde parum refert, quòd fiant cum peccato. Ita Granado in *3. part. contr. 12. tract. 5. disp. 2. num. 5. contra Comit. lib. 1. quest. 37. num. 2. part. 5. tract. 12. resolut. 4. §. Notandum.*

4. Imò satis probabiliter, & multum pie addit, quod si in aliquo casu pontifex in Indulgentia nec confessionem, *Et probabile est in aliquo casu accedens*